

KALOCSAI NÉPCAP

Kalocsa és a környék lapja

(XCII.) XXV. évfolyam 13. szám Megjelenik hetente

Ára: 150 Ft

2013. március 29.

Feltámadás

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.”

(János 11, 25-26)

Van-e megnyugtatóbb biztatás, mint Jézus örökérvényű kijelentése életről és halálról? Nagy vigasztalást és bátorítást jelent ez a mindenkor ember számára, hisz életünk legfontosabb kérdéseire kapunk választ. Nem pusztán az elmúlás, a rettegett halál tekintetében nyugtatja meg szívünket, hanem arról is szól, hogy már itt, földi életünk során ízelhetjük, mit jelent az üres sír. A nagypénteki keresztnen látjuk, hogy a Messiásnak, Isten Felkentének, el kell pazarolnia magát, hogy Krisztussá válhasson. A húsvéti angyali üzenetben pedig e legszentebb pazarlás gyümölcsét kapjuk. Krisztus feltámadásában nyilvánvalóvá lesz, hogy a halál nem más, mint kapu az öröklét felé. Életünket halálunk felől lehet csak megérteni, azaz, ha tudjuk, hogy mi lesz halálunk után, akkor azt is tudjuk, hogy miként éljünk. Az evangélium pontosan abban áll, hogy Jézus feltámadásában megnyílik a menny, látjuk a jövőt, és ennek fényében élhetjük a jelent, mert már ismerjük, hogy mi van oda-át! A húsvéti örömhír: semmi sem szabhat gátat az életnek, mert az győzedelmeskedik a halál fölött. Ez pedig meghatározza a jelent. Az életet pusztító erőknek és a bűnnek nincs végső hatalma fölöttünk, mert Krisztus feltámadása által legyőzte ezeket. Ezért már a jelenben megújulhatunk, megszabadulhatunk, megváltozhatunk, feltámadhatunk. Így válik valósággá Isten szeretete és ajándéka: „aki hisz énbenem, ha meghal is él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha”.

Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Hunyadi János református lelkész

**Afrikai földbe veti a magot a Hermex
Kalocsai vállalkozó
szudáni tanulmányútja**

Izlandiak Uszódon

A magyar juhtenyésztést tanulmányozták

Március 22-én egy hétagú delegáció érkezett Uszódra Holló Mátyás juhtenyésztőhöz, hogy az itt szerzett tenyésztési tapasztalatokat Izlandon hasznosítani tudják. A csoport vezetőjét, prof. dr. Mucsi Imrét kérdeztem, hogyan kerültek Uszódra.

– Egy ötfős izlandi csoport érkezett Magyarországra, hogy egy hétig tanulmányozza a magyar juhtenyésztést.

(Folytatás a 9. oldalon)

Erdőirtás, tarvágás, fakitermelés, szabályosan?

Lapunkban idén február 22-én megjelent olvasói levél nyomán született a következő írás. De mielőtt belefognék, szeretnék néhány fogalmat megosztani Önökkel, tisztázni, pontosítani azokat.

Tarvágás: az erdő levágásának az a módja, midőn az erdő fáit valamely erdőterületről, rendszeren az évi vágástérről, egy időben levágják, letarolják, hogy az így tarra vágott területet a szálerdőben mesterséges úton: vetéssel vagy ültetéssel, sarjerdőben pedig a tuskókból keletkező sarjakkal felújítsák. *Forrás: Pallas Nagylexikon*

(Folytatás a 2. oldalon)

Egyéni képviselők is beszámolnak

Izlandiak Uszódon

A magyar juhtenyésztést tanulmányozták

(Folytatás az 1. oldalról)

– Kollégáimmal együtt több EU-s projektben veszünk részt, melyből egyik, a juhtenyésztéssel kapcsolatos. Ebben öt ország vett részt. A projekt egyik vezetője egy izlandi kolléganő volt, aki azt kérte tőlünk, hogy fogadjuk hazájának egy ötfős küldöttségét, akik tanulmányozzák majd a magyar juhtenyésztést. Egy héten keresztül, általában napi két alkalommal, Magyarország jobb juhtenyésztő telepeit járjuk végig. Így jutottunk el Uszódra is.

– Kiből áll a csoport?

– Ebből a társaságból két fő az izlandi egyetemeken oktatja a juhtenyésztést, három fő pedig farmer, de annak a két fő oktatónak is vannak juhjai. Ők most tanulni jöttek Magyarországra, és ezeket a tapasztalatokat igyekeznek Izlandon hasznosítani.

– Elég sok kérdésük volt Holló Mátyáshoz.

– Nem véletlenül. Izlandra a helyi törvények miatt nem vihettek be új juhajtát, ezért fontos számukra a jó hírű magyar juhtenyésztésből szerzett tapasztalatok hazai elterjesztése. Magyarországi látogatásuk során sok olyan megoldást láttak, amit ők nem használnak, ezt próbálják meg majd hazatérésük után hasznosítani. De nem csak ők maguk használják, hanem hazájukban még terjesztik is.

Holló Mátyást arra kértém, mondja el az olvasóknak, milyen az a tenyésztés, melyre még Izlandról is talál érdeklődőt.

– Azt el kell mondanom, hogy ide Uszódra, a Magyar Juh- és Kecsketenyésztő Szövetség Dél-Álfordi Régió vezetőjének, Barna Miklósnak az ajánlására érkezett ez a hét fős delegáció. Megnézték a tenyésztetemet, melyben 1150 nőivarú állat található, 150 pedig növendék, amit évente fiatalításra meghagynak. Három fajtaból áll a törzstenyésztetem: Magyar merinó, Berrichon du Cher és Charollais. Ez a két utóbbi francia húsfajta, a Magyar merinó pedig helyi sajátosságokkal rendelkező fajta. A tenyésztetből 200 darab van törzskönyvezés alatt.

– Mi érdekelte a vendégeket?

Elsősorban a tenyésztési technológia iránt érdeklőd-

utóbbi két esztendőben a törökök is élénk érdeklődést mutatnak a magyar bárányok iránt. Ez nekünk

tek. Ennek az az oka, hogy hozzájuk még ma sem szabad idegen fajtát bevenni. Ez nem csak az élő állatra, hanem juhhúsról, és a gabonára is vonatkozik. Mindenben önellátók, ami rop-

azt jelenti, hogy egész évben átlagos szinten tudjuk tartani a felvásárlási árakat.

– Mi van a görög piacal?

– A gazdasági válság miatt a görög és az arab piac bezárult. Azt azért még elmondanám, hogy nem olyan rossz a helyzet juhtenyésztésben. Mi, akik ezer darab feletti juh állomány-nyal rendelkezünk (15-20 tenyésztet az országban) még szerencsésebb helyzetben vagyunk, mert a kereskedőkkel szemben kedvezőbb az alku pozíciónk. A kisebb tenyésztetek azonban nem tudnak talpon maradni. A magyar piacra megszűnt a hústermelés. Izlandon 20 kg/fő/év az átlagos évi juhhúsfogyasztás, Magyarországon pedig 0,3 kg/fő/év. Hazánkban sajnos csak selejt állatokat tudunk értékesíteni a fizetőképes kereslet hiánya miatt.

– Mit csináltak a gyapjúval?

– Magyarországon a rendszerváltozás után felszámolták az egész könyvüpart. A juhtenyésztésben a gyapjú csupán melléktermék. Ma a nyírás költségei magasabbak, mint a gyapjú eladásából származó bevétel. Az idei gyapjú felvásárlási árakat még nem tudjuk, de a remény hal meg utóljára. Bármilyen lesz is, a birkákat az idén is megnyírjuk.

Az ötfős izlandi csoport tapasztalatcseréire, tanulni jött Magyarországra, többet között Uszódra is Holló Mátyáshoz. Vajon mi is tanulhatunk másoktól? Talán lenne még mit!

Simon L.

Van-e fenntartható fejlődés?

Környezetvédelmi előadássorozat a Bringa Panzióban

Március 14-én este autóval jutottam ki az igencsak minden naptárt meghazudtoló orkán erejű szélben és szakadó hóesésben Dunapatajra. Az előadássorozat során következő témájának aktualitását semmi sem szemléltette jobban, mint az igencsak nem megszokott időjárás így március idusán.

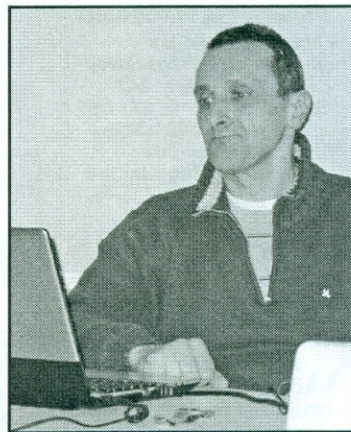
Az egymásra épülő előadások első részében Leitert András (diplomás környezetvédelmi szakember) éppen a klímaváltozás hatásairól és a körülöttünk lévő változó világról beszélt. Ezen az estén pedig már a klímaváltozás eredményeként is felfogható fejlődésről volt szó, vagyis arról a fenntartható fejlődésről, mely nem minden esetben mutat lineárisan előre felé. Sőt, nem is minden esetben fenntartható.

Életünk során mindenki megtapasztalhatja azt a szakemberek által fenntartható fejlődésnek titulált eseménysorozatot, amely – mint minden – nézőpont kérdése, hogy ki, hogyan értékeli, hogyan éli meg. Míg a gazdaságilag fejlett társadalmak a technikai vívmányok fejlődését életszínvonaluk emelkedésével mérik, addig az elmaradott országok egészen más mértékben, tempóban fejlődnek. Az emberi társadalmak a fogyasztási örületbe vannak belefeledkezve, akár fejlett, akár fejletlen országokról is legyen szó. Vég nélkül használják ki a Föld által nyújtott kincseket, amivel visszafordíthatatlan folyamatnak letűnik szemtanúi. Ha nem teszünk ellene semmit, nagyon rövid idő alatt eltűnhet az emberi élet erről a gyönyörű, kék bolygóról.

Szó esett az este során az atomiparról, az erdők féktelen kiirtásáról, mely maga után hozta a globális felmelegedést, mely, ha nem tesz ellene semmit a felelős emberiség, pillanatok alatt eltűnhet az életet a Földről. De szó volt az egész bolygónkra kiterjedő szennyezésről is, mellyel még gyorsabbá tesszük a folyamatot. Az előadó az egyetlen lehetséges kitörést

az egyéni szinten megkezdődő változásban látja, véleménye szerint az egyéni szinten megtörtént gondolkodásmód váltása maga után hozza az élet pozitív irányba mutató változását is.

– Széles körben tájékoztatnunk kell az utánunk következő nemzedéket,

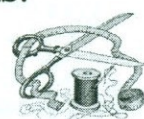
majd társadalmi szintre kell vinni a dolgot. At kell alakítani az oktatást, a törvényi szabályozást is alulról elkezdve kell megkezdni, hogy működjön. A káros folyamatokat le kell állítanunk, és csak utána kezdődhet meg a természet visszaállítása, s csak ezután lehet majd a visszarendőződésről beszélnünk. A jelenleg élő generáció elsődleges feladata a levegő, a víz tisztaságának védelme, a talaj védelme, a hulladékgazdálkodás optimalizálása, a helyes táplálkozás tudatosítása, ezzel párhuzamosan pedig az egészség megőrzése – zárta gondolatait Leitert András.

A következő előadásokban olyan témákat fog érinteni, mint az energia felhasználás legújabb lehetőségei, a szemléletváltás, s ezzel egy időben az életmódváltás, valamint az előadássorozat végére tervezi szerint fel tud vázolni egy elérhető jövőképet egy felelős bolygón.

elena

MÉRETRE VARRÁS!

- » Kosztümök, alkalmi ruhák, szoknyák, nadrágok, varrását;
- » Függönyök, terítők szegését;
- » Húzózárok cseréjét;
- » Alakítások elvégzését vállalom.

Kalocsán hétfőn és csütörtökön!

Előzetes bejelentkezés szükséges.

Telefon: 06-30/504-3179